

Livssyn

Livet er en opgave, og det er enhver mands pligt at udfylde den plads i verden han er født til, hvad end man er født som leder, vogter eller tjener, må man gøre sin pligt, efter bedste evne. Deri ligger en mands værd og verdenens sammenhæng. Du er født til at lede, og bære ansvaret for andre end dig selv. De manges velfærd og systemets beståen er vigtigere end den enkelte. Men af og til er det svært at være hård, når den enkelte står hjertet nær, men du ved at du må være stærk.

Baggrund

Viktor Karlstein er født ind i den administrative lavadel i baroniet pupundpragt, fætre, kusiner, grandfætre og relationer helt ud i tredje led til den ledende familie, der alle har fået små landstykker og administrative poster rundt om i baroniets små byer.

Viktor er opvokset som de fleste, med mange glæder og flere pligter, og i modsætning til den rige, luksuriøse adel, har hans liv været fyldt med opgaver, pligter og en vished om at han skulle udføre det hårde arbejde med at lede og administrere byen i baronens sted, som borgmester, dommer, lovmand, skatteforvalter, og ikke mindst alfader for byen.

Viktor er uddannet på det gamle universitet i Nuln hvor han har læst statskundskab og filosofi, og blev allerede der kendt som en stærkt pietistisk, regelret og pligtbundet mand, med høje idealer om samfundets beskaffenhed, de forskellige samfundslag og ikke mindst adelens værd og opgaver.

Det var i Nuln at han blev gift med en af sine medstuderende: Mirriam. Mirriam er datter af en af Nulns mindre sagførere, og selvom alle mente at Viktor havde giftet sig under hans stand, kunne alle se at de var meget lykkelige, og man mente at han havde gjort pigens fader en tjeneste.

Men desværre er forholdet gået mere og mere skævt. Efter at de kom hjem til byen, og Viktor overtog embedet, er de gledet mere og mere fra hinanden, og Mirriam er blevet trodsig, opsætsig og urimelig. Han har set hende læse i hedenske bøger og har hørt rygter om at hun har opsøgt kloge koner. Det seneste velbefæstede rygte er at hun med trolddom har besnæret templets unge ridder Michael. Det er Viktors pligt at gøre noget ved dette, selvom han frygter at det kan ende med hendes død.

Personlighed og karaktertræk

Viktor er en streng og pligtopfyldende mand, der ser sin status som adel mere som en forpligtigelse end som en luksus. Han tror på at der er et formål med klasseinddelingen, og at det enkelte menneske må indordne sig i det store billede. Han er samtidig idealist og tror på det gode i mennesket, og han er ofte splittet mellem pligt og følelse når gode mennesker kommer i klemme i systemet, men indtil videre har pligten vundet, men ikke uden at efterlade skrammer i den strenge mands rustning.

Livssyn

Kan man have et livssyn i manglen på liv? Det er vel det der kaldes en drøm, en drøm der forsvinder længere og længere væk, mens grå dage danser majdans i den larmende stilhed. Livet burde være en oplevelse, hvor små forløsende lys af liv, latter og kærlighed bragte glæde i hverdagen. Men pligterne har drabt livet, forklædt som den loyale søn.

Baggrund

Mirriam er født i den gamle by Nuln, datter af en laverestående embedsmand, en sagfører der sled sig selv i stykker, men altid havde tid til et smil og en forunderlig historie til sin elskede datter. Moderen mente at faderen forgudede den lille datter, men hun var ikke bedre selv, når hun tog datteren med på eventyr i de små parker og glemte gyder i Nuln.

Mirriams forældre knoklede hårdt, så de kunne sende hende på universitetet og læse filosofi. Det var her hun mødte hendes mand Viktor Karlstein.

Viktor var en idealist og en drømmer, en mand med en forunderlig indre stolthed, faste principper og en høj moral. Han behandlede alle godt, og i ham så Mirriam et håb for fremtiden. Han var også af højere stand, hvilket ville sikre hendes fader og moder en behagelig pension.

Men et par år efter at de var vendt tilbage til den by hvor Viktor skulle overtage sin faders embede som magistrat begyndte det at gå galt. Der var intet at lave i den lille grå by der dræbte alle drømmene, og Viktor, der med sin kærlighed havde holdt liv i Mirriam stagnerede i sine principper og i sin altopofrende pligtfølelse. Han arbejdede konstant og det var altid Mirriam der måtte tåle at blive tilsidesat overfor pligten. Men en af byens gamle, kloge koner havde et godt råd, en kærlighedsdrik, brygget i det ensomme månelys.

Mirriam havde sine tvivl, men hendes drømme blev kunstigt vakt til live af den unge smukke tempelridder, der levede i sin helt egen drøm om en smuk verden. Hun var ensom og desperat og de mange samtaler med ridderen i templet vakte minder tilbage til Nuln og de mange parker. Hun gav ham lidt af drikken, og det varede ikke længe før hun lå hans arme.

Med desperat resolution skaffede hun remedierne til en ny drik, for nu ville hun genvinde sin mands kærlighed, koste hvad det ville.

Personlighed og karaktertræk

Mirriam er en drømmer. Hun ved godt at man må tage det sure med det søde, men hendes mands stræben har fået hende til at afsky pligten, den sure altødelæggende pligt der dræber livet og glæden. Hun vil være fri, fri til at leve, til at elske, til at danse og gå ture i parken, til at fantasere og spise frokost i det fri mens bierne summer kærligt i græsset. Hun vil have små hemmeligheder, finde skjulte stier og fnise over usagte ord, og frem for alt vil hun nyde glæden og godheden. Hun beundrer stolthed, godhed og principfasthed, dem der beskytter de svage og tror på at alle har en ret til livet.

Livssyn

Werner Sternman er dusørjæger. Hans livsfilosofi er meget simpel: i den ene vægtskål har du alt det du gerne vil have, og i den anden er der plads til den mængde penge der skal til for at få det. Livet er ifølge Werner ret simpelt, indtil nogen vælger at komplicere det...

Baggrund

Werner blev født i Altdorf, søn af simpler og fattige forældre i et beskidt og fattigt kvarter, med udsigt til den hvidkalkede Sigmarkatedral på den anden side af floden. Hver aften og morgen, når Werner var ude at hjælpe sin fader med at samle skarn sammen i gaderne, så han solens røde stråler skinne på de imponerende tempelriddere i deres flotte rustninger foran katedralen, og hver nat drømte han om om at være en af dem og beskytte nødstedte ungmøer.

Derfor knoklede den unge Werner sig gennem livets lidelser med stort mod, og da han var gammel nok meldte han sig som fodtusse i hæren. Dette var et stort skridt op af rangstien for tiggerdrengen, et faktum han ofte blev gjort opmærksom på, men ikke tænkte videre over, indtil den dag han forsøgte at kravle videre op af karrierestien.

Enhver der er vokset op i Altquartier i Altdorf har lært lektien for længe siden. Det eneste der kommer fra oven er opvarmede kobberstykker, støvlespark og fyldte natpotter, en lektie den unge Werner lærte en varm sommerdag på gårdspladsen uden for barakken. Denne dag lærte han også en anden lektie. Drømme er en suppesten for blinde tåber.

Werner tog ned i Drukstrasse, vandt et par guldstykker i arenakampene og drak det hele op, og det var i denne rus at sandheden kom til ham som en tyv i natten. Alt handler om penge, og det er pengene der deler folk op i dem der kan og dem der ikke kan (og så selvfølgelig adelen der er hævet over den slags almindeligheder). Og meget kan man sige om Werner, men han var ikke en der tog noget som helst liggende. Hans liv blev helliget pengene, og når han havde nok, ville han købe sig en bar i Drukstrasse og leve som et gammelt svin i luksus.

Han gik ned på det nærmeste vagtkontor og pillede den første og bedste plakat ned med et billede af en forbryder og et beløb i guldstykker neden under. Han lærte at stave til død og levende og så var han klar til at gøre forretning.

Personlighed og karaktertræk

Werner er en hård og kynisk mand der har set en del og prøvet mere. Han er grov i munden og har en galgenhumor der kan få de fleste til at blegne og resten til at rødme. Han kan være intimiderende, stædig og til tider skræmmende som dusørjæger, en maske han er blevet vant til at tage på når han er på arbejde.

Men når han har fri, dukker den lille fattige tiggerdreng op i ham. Werner drikker for meget, og han ved det egentlig godt, han kan bare ikke lade være, men han kan i et vist omfang begrænse det. Han er tiggerdrengen med bristede drømme, drengen der er blevet hård af omstændighederne, og drengen der er bange for alt det han ikke forstår, i særdeleshed magi. Hans livsfilosofi omfatter alt undtaget troldtøj og adelen, der i hver sin ende af skalaen er noget Werner ikke forstår sig på, og som han derfor frygter.

Heksejægeren – Ragner Swarts

Livssyn

Ragner er træt af at blive trådt på og set ned på. Han har grebet chancen og nu kæmper han for at holde fast i den. Han lever i nuet, adlyder hans lyster og tænker sjældent længere frem end til om dette eller hint (i nævnte rækkefølge): holder ham i live, gør hans hverdag så let som muligt, eller tilgodeser hans behov for ikke at være offer. Det meste af tiden er det kun det første punkt der kan opfyldes.

Baggrund

Ragner blev født i Stahlbrügge, søn af en prostitueret og en kunde der forlod byen med den første coach. Med det som udgangspunkt prøvede Ragnar, der nok må siges at være lille at statur, at få det bedste ud af situationen, og lærte at stjæle penge fra lommerne af de folk der stod og sparkede til ham.

Men livet som lommetyv i Stahlbrügge var hverken gloværdigt eller særligt sikkert, og Ragnar udvidede snart sine talenter til at indbefatte overfald. Dette bevirkede at han brugte mere tid i baronens rottebefængte, ildelugtende fangekælder end han brugte på gaden, og det var kun takket være hans ublu talent for at lyve, stjæle og sno sig ud af enhver situation, kombineret med at han var et umanerligt taknemmeligt offer for vagternes prygl, at han ikke straks blev hængt eller fik hånden hugget af.

Hvad der præcis startede beskyldningerne er der ingen der ved, men en af Ragnars moders kunder anklagede hende for at være heks, og snart fulgte flere trop, og inden længe var dommen afsagt og brændestablen samlet på det store torv, til pøblens store glæde. Ragner blev der ikke længe nok til at se dem tænde bålet, han stjal det han skulle bruge og flygtede ud af byen.

Ragnar flakkede lidt rundt på må og få, indtil han en dag fandt en dødeligt såret mand i en lysning et stykke fra vejen. Manden var heksejæger og bad Ragnar om hjælp. Hjælpen kom i form af en knip, og Ragnar tog alle mandens ejendele. Det var der han fik ideen til at overtage heksejægerens identitet.

Ragnar havde hørt disse heksejægeres slagord før og når han råbte om bål, brand og syndernes rensning, var der ingen der stillede spørgsmål. Det er et par uger, nogle tommelskruer og en gabestok siden, men nu er der hele den her affære med heksen, og Ragnar er fanget i sit eget spind.

Personlighed og karaktertræk

Ragnar er inderst inde en fej og kujonagtig rotte, en kamæleon der skifter sin slibrige ham for at slippe nemmest omkring enhver situation. Men han er også en mand der altid er blevet trådt på, og gennem rollen som heksejæger kan få lov at give tilbage, og for en gangs skyld føle at han er noget. Han er en snu, veltalende gudsbenådet løgner, men tænker ikke fremad. Han følger sine lyster og sin intuition og gør hvad han tror er smartest i nuet. Han er en lille senet mand der ikke synes af meget, men som alle andre rotter er han farlig når han er trængt op i en krog.

Tempelridderen – Michael Silberhand

Livssyn

I en verden af mørke er du, som en af de få udvalgt til gennem kærlighed og renlighed at bringe lys til de trængende, de svage og de lidende. Sigmar har gennem sin martyriske opofrelse vist vejen som lyset og idealet, og har med sin urokkelige tro på det gode i mennesket beskyttet Emperiet længe efter sin død. Du er en af Sigmars riddere, skæbnesbundet til at bære håbets fakkel videre under Sigmars banner.

Baggrund

Michael er født i Altdorf, søn af den nyrige lavadel. Han voksede op med en anstandsdame, privatskoler og skjalde der sang om fortidens helte og citerede episke digte ved hans fødselsdagsbanket.

Da han blev gammel nok startede Michael på universitetet for at studere poisi, så fascineret var han af de gamle heltekvad. Det var på universitetet at han modtog sit kald. En dag da han gik i parken ved aftenstid, så han et optrin, hvor en af de andre studerende opførte sig groft over for en kvindelig medstuderende der var på vej hjem til sit kollegium. Michael følte heltemodet vælte op i ham ig han lagde sig imellem bøllen og den uskyldige skønjomfru. Det var her at Michael besluttede at han ville være ligesom de store helte, og redde og beskytte de uskyldige.

Han gik ud af universitetet og blev væbner under en af de ældre tempelriddere af Sigmar, der også var en af hans faders venner. Michael havde en dejlig læretid, med brave riddertuner, paradevagter ved den store katedral hvor de modtog folkets hyldelse og hans helt egen tjener, der pudsede både Michaels og tempelridderens rustning, mens Michael læste heltekvad og fik sin nattesøvn.

Da Michael selv blev slået til tempelridder i en alder af 19, var han klar til at bringe lyset til dem der gik i mørke og hans første opgave var at bevogte et af Sigmars templer i en lille by i baroniet PumpUndPragt.

Personlighed og karaktertræk

Michael tror på alt der er godt, og lever strengt efter Sigmars idealer, og ved at man ved at ofre sig i Sigmars navn kan bringe lyset ind i menneskenes hjerter. Han drømmer om store helteedder, om martyrdøm og nødstedte, uskyldige der reddes i Sigmars navn. Han har læst alt der er at vide om kærlighed og godhed, og har for nyeligt mærket kærligheden i sin sjæl, men det var en forbuden kærlighed, en kærlighed han i godhedens navn må afsige sig, selvom han ved at hendes hjerte må være nærved at briste.